

ODRZEĆ SIĘ (13) *vb pf*

się (8), się (5).

o oraz e jasne.

inf odrzeć się (2). ◇ *fut* 3 sg odrze się (6). ◇ *praet* 2 sg *m* -ś się odarł (1). ◇ 3 sg *m* odarł się (1). ◇ 1 pl *m pers* -chmy się odarli (1). ◇ 3 pl *m pers* odarli się (1). ◇ *con* 3 sg *n* by się odarło (1).

Sł stp brak, Cn s.v. bez karania co czynić, Linde XVI – XVII w. s.v. odrzeć.

1. Oderwać się (o wierzchniej warstwie) (8) : [Dwór dobrze ogrodzony [...] oddaje p. Pabianowski p. Kotarbskiemu, a gdzieby w tych czasiech co się odarło, albo glina odpadła, wszystkiego powinien prawić p. Kotarbski *InwSzlachKal* 1595 nr 59.]

a. O korze (7) :

Przysłowie: niecierpi tego [prawiedliwość Boża/ áby fyę nam tho bluźnierftwo hániebne fucho odárło. *OrzRozm* G2; Acz go to przedfię nic nie docifka/ ále potym obaczy/ żeć fię mu to fyko fucho nie odrze [= *nie ujdzie bezkarnie; impune est illi Cn*]. *RejPos* 184v; A więc się to y tym fucho odrzeć ma [*impune erit*]/ ktorzi tákowe rzeczy broili? *ModrzBaz* 32; *WerGośc* 232; *ActReg* 81; *OrzJan* 88; Nieodrzeć mu fię fucho tá ięgo robotá/ Zápłáci fię sówito tá ięgo niecnotá. *GosłCast* 62. [Ogólem 7 r.]

b. O poszyciu dachowym (1) : Co fię Zimie odrze/ pochyli/ ięlli nie zaráz tedy ná Wiofnę náprawić *GosłGosp* 12.

2. Zniszczyć przez używanie całą swoją odzież (2) : Wieręchmy fię odarli/ y botow nie mamy *RejZwierz* 137v.

Przen (1) : Obáčże fię nędzny człowiecze/ kto może być więtfzy żebrak iáko ty/ kto fię bárziej odarł iedno ty *RejPos* 146v.

3. Pozbyć się, stracić (3) :

odrzeć się z czego (1): Odrzeć fię trzebá ze wżytkich máiętności [cf Kto fię nie wyrzeczy wżyftkich máiętności swoich/ nie może być moim uczniem *Luc* 14/33]. *WujNT Luc* 14 arg; [ięlli fię iedno z łálki ięgo [*Boga*] nie odrzemy *WujPosN* 1584 II 279 (*Linde s.v. odrzec*)].

odrzeć się w co (2): Ales fię tu wrozum o darł *RejKup* aa6v; Widzą wżyfyzy ze wżzech ftron/ żywi y vmárli/ Iż fię moi fynowie/ w fpołną rzecz odarli. *BielSat* G4v.

Formacje współrdzenne cf DRZEĆ.

MP, RS